ΓΝΩΜΑΙ.

Οὔτ' ἐπὶ τ
'Εξιν,

Οὐ δύνατ
Αἰσχρὸ

Νῦν σοι κ
Καὶ ἀγὸ

1.

Οὔτ᾽ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ διάδημ᾽, οὔτ᾽ ἐν χροΐ χρυσός
Ἔϛιν, ὅσον ἀρετὴν ἐντὸς ὅταν τις ἔχῃ.

2.

Οὐ δύναται κακὸς ὢν νυκτὸς γλυκὺν ὕπνον ἐρέπτειν
Αἰσχρὸν μὴ τελέσας, οὐδὲ καὶ εἰ τέλεσεν.

3.

Νῦν σοι κτῆσ᾽ ἀγαθόν· πονέοντι γάρ ἐϛιν ἀρηγὼν
Καὶ ἀγὸς εἰνὶ ὁδῷ καὶ διὰ νύκτα φύλαξ.

4.

Κεῖνα θεὸς πέμπει, ἅττ' ἤλπισεν, ἀνέρι χρηςῷ,
Αἰσχρῷ δ', ὅσσ' αὐτὸς κῆρι δέδοικε, πόρει.

5.

Πλυτίζει ἀγαθοφροσύνη· κακίη δ' ἐφίλησε
Πολλά περ ὄντα κακῦ κτήματα κλεπτέμεναι.

6.

Φὼς ἄδικός τις ἐὼν κινεῖται, ἠΰτε φύλλα,
Ἡ δὲ δίκη ῥίζας, ἠΰτε δένδρον, ἔχει.

7.

Κεύθει ἐπιςήμην ὁ σοφὸς κραδίηφι βαθείῃ,
Μωρὸς δ' ἐκ κραδίης πάντα τὰ μωρὰ χέει.

8.

Ἔςι λάλε σόμ' ἀεὶ ἀνεῳγμένον, ἠΰτε βόθρος,
Αὐτὸς μὴ νοέων πολλάκις εἰσέπεσεν.

9.

Δυστυχίης προτρέχει ὑπερηφανίη τε καὶ ὄγκος,
Σφάλλεται, εἰ κεφαλὴν ἦρε βροτός τις ἄγαν.

10.

Ἐκ κρήνης οἷον καθαρᾶς λιπαρὸν ῥέον ὕδωρ,
Τοῖος δὴ πιςȣ̃ ἐςι φίλοιο λόγος.

11.

Οὐ λυπȣ̃σι κακȣ̃ χεῖρες πληγῇσι βαρείαις,
Οἷον ἐλέγχοντος γλῶσσα λόγοισι σοφȣ̃.

12.

Μή μοι καὶ μελίτων, ὦ παῖ, γλυκέων περ ἐόντων,
Ἔσθι᾽ ἄγαν· δεῖ γάρ σ᾽, ὅσσ᾽ ἄγαν, ἐξεμέειν.

13.

Οὐκ ὄφελός σοι ἔχειν, ὦ νήπιε, χρυσὸν ἄπειρον·
Οὐκ ἔςι κτᾶσθαι χρήμασι σωφροσύνην.

14.

Δῦναι τοῖσι πένησι πένητά σε ὑ τάχα θήσει·
Κλέψας πλυτῦσιν πλέσιος ὑδ᾽ ἄρ᾽ ἔσῃ.

15.

Μηδὲ δέοντος ἄγαν λυπῦ, ἑτάροιο θανόντος,
Μηδ᾽ αὖ ἐχθρὸν ἄγαν χαίρεο νεκρὸν ἰδών.

16.

Οἷον ὀδοῦσι τὸ ὄξος, ἰδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁ καπνός
'Οκνηροὶ δοῦλοι, ὥσπερ ἐπ᾽ ἔργον ἴῃς.

17.

Ἄφρονός εἰσι λόγοι ὡσεὶ ξίφος· αὐτὰρ ἰᾶται
Ἀνδρὸς γλῶσσα σοφοῦ τραύματα τῆς κραδίης.

18.

Τὸν θεὸν αἰδεῖσθαι, σοφίης ἀρχὴ ἐρατεινῆς,
Τὸν θεὸν αἰδεῖσθαι ἀκρόπολις κρατερά.

19.

Σὺν φιλίῃ καὶ ἔρωτί μοι ὄψον μᾶλλον ἀρέσκει,
Ἀνδράσιν ἢ ὀπτὸς βοῦς παρὰ δυσμενέσιν.

20.

Ἔςι κόμη πολιὴ ὥσεὶ διαδήματ᾽ ἄνακτος,
Τῆς ἀρετῆς αἰεὶ ἤνυσεν εἴ τις ὁδόν.

21.

Σκηπτῦχος βασιλεὺς χρυσῷ θρόνῳ εἰνὶ καθίζων
Ὄμμασι πάντα κακῶν ἔργα διεσκέδασεν.

22.

Εἴπ᾽ ἄγε, ψευδόμενος μάρτυς τίνι εἴκελός ἐςιν;
Ἔγχεϊ καὶ ξίφεϊ· κῆρα καὶ αὐτὸς ἄγει.

23.

Φὼς μὴ δυνάμενος κρύπτειν νόον ὡς πόλις ἐςί,
Τεῖχος ἀμυνόμενον μὴ περιζωσαμένη.

24.

Ψάμμον γ᾽ ἠὲ λίθυς φορέειν μέγα φορτίον ἐςίν·
Πολλῷ δ᾽ αὖ μεῖζον, νήπιον ἄνδρα φέρειν.

25.

Ὕδωρ ἠΰτε ψυχρὸν ἀπέσβεσε καιόμενον πῦρ,
Σφάλματα σβεννύει ῥεῖ᾽ ἐλεημοσύνη.

26.

Οἰκοδομεῖ τέκνοισι δόμους τάχα πατρὸς ἐπευχή,
Ἡ δὲ κατασκάπτει δώματα μητρὸς ἀρά.

27.

Εὔχῃ ἐν κραδίῃ ἵλεων ἐχέμεν θεὸν ὄντα;
Πλεῖον ὅσῳ ἤρθης, ἴσθι ταπεινότερος.

28.

Ὅπλα μὲν ἠδ᾽ ἵππυς βροτοὶ ἀνέρες ἀρτύνυσι·
Τίς δὲ πόρει νίκην; εἷς, Θεὸς ὐρανίων.

29.

Ἐν θέρει ὡς νιφετός, καὶ ἄσπετος ὄμβρος ἀμητῷ
Ἐϛιν ἀνήρ, τιμῆς νήπιος ὅς κε τύχῃ.

30.

Ἀργός φησι· λέων περὶ δῶμ᾽ ἔκτοϛδε βαδίζει·
Δείδι᾽, ἔμ᾽ ἀλγεινοῖς μὴ τάχ᾽ ὀδῦσι φάγῃ.

φορτίον ἐςίν·
ρα φέρειν.

μενον πῦρ,
ύνη.

ατρὸς ἐπευχή,
ρὸς ἀρά.

ὄντα;
ότερος.